

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 17Cb/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218203534
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2218203534.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., IČO: 31575951, Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: A. H., D.. XX.XX.XXXX, O. G. XX, G. G., o zaplatenie istiny 404,41 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 404,41 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 06.08.2018 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 404,41 eur s 28 % ročným úrokom od 07.07.2018 do zaplatenia a k náhrade trov konania s odôvodnením, že žalobca so žalovaným uzavreli dňa 23.03.2017 zmluvu o bežnom účte (zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb), na ktorom bol ku dňu 06.07.2018 evidovaný debetný zostatok vo výške 404,41 eur - nepovolené prečerpanie účtu, ktorý žalobca pred uzatvorením tohto účtu internou účtovnou transakciou previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet, a ktorý sa v zmysle 3.12 VOP a vývesky úrokových sadzieb úročí úrokom vo výške 28 % ročne až do zaplatenia celej pohľadávky.

2. Žalobu s prílohami a procesné poučenia podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), spolu s výzvou, aby sa k žalobe s prílohami vyjadril v lehote 10 dní, súd doručil žalovanému do vlastných rúk dňa 01.02.2019. Žalovaný sa však k žalobe s prílohami písomne nevyjadril.

3. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 /veta druhá/ C.s.p. keďže sa jedná o spotrebiteľský spor, a zároveň ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 €. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie predloženými listinami a listinnými dôkazmi (najmä žaloba, zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 23.03.2017, zmluva o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte z 05.02.2018, úrokové sadzby produktov a sadzobník poplatkov, VOP, výpis z účtu za obdobie marec 2017 až júl 2018, špecifikácia sumy s prílohami zo dňa 08.04.2019)

a zistil nasledovný skutkový stav veci: Žalovaný dňa 23.03.2017 uzavrel so žalobcom zmluvu, na základe ktorej mu žalobca zriadil a viedol bežný účet č. Z. a vydal platobnú kartu. Žalobca a žalovaný ďalej dňa 05.02.2018 uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, ktorou žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania vo výške 300,- eur s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,90 % ročne. Výška aktuálneho limitu povoleného prečerpania bola uvedená v tom - ktorom výpise z účtu. Žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekračoval limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil k postupu v zmysle VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania (článok 8.9) na 0,- eur dňa 26.06.2018 ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy v stanovenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Žalobca z dôvodu nevyrovnania dlhu žalovaného, vzniknutého nepovoleným prečerpaním jeho bežného účtu, previedol internou účtovnou transakciou na svoj vnútorný pohľadávkový účet debetný zostatok na účte žalovaného a účet uzatvoril. Podľa výpisu z účtu žalovaného predstavoval debetný zostatok na ňom ku dňu uzatvorenia účtu 06.07.2018 čiastku 404,41 eur. V zmysle bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok v znení účinnom od 13.01.2018 sa nepovolené prečerpanie úročí podľa bodu 8.8 - úrokovou sadzbou stanovenou bankou.

5. Zmluva o bežnom účte, z ktorej žalobca svoj žalobný nárok vyvodzuje, je zmluvou upravenou v § 708 a nasl. Obchodného zákonníka (vrátane § 710). Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák. medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Žalovaný však uzavrel predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, keďže na rozdiel od žalobcu pri uzavretí zmluvy nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a teda ide o zmluvu spotrebiteľskú, podriadenú navyše aj právnej úprave § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ).

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods. 2 (v znení účinnom od 01.05.2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím a skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol do 31.01.2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

6. Vyhodnotením vykonaného dokazovania mal súd s poukazom na citované ustanovenia za to, že podaná žaloba je dôvodná len v časti požadovanej istiny. Medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva, na základe ktorej žalobca založil a viedol bankový účet, na ktorom pri aktívnom používaní tohto účtu vznikol ku dňu 06.07.2018 debetný zostatok vo výške 404,41 eur (rozdiel medzi kreditnými a debetnými

transakciami). Nakoľko žalovaný tento debetný zostatok dosiaľ nevyrovnal, hoci mu táto povinnosť vyplýva z uzavretej zmluvy, súd ho k tejto povinnosti zaviazal predmetným rozsudkom (výrok I týkajúci sa istiny pohľadávky).

7. Žalovaný síce nárok žalobcu ani po skutkovej (vecnej), ani po právnej stránke nespороval, avšak vzhľadom k spotrebiteľskému charakteru zmluvného vzťahu súd z úradnej povinnosti preskúmal oprávnenosť celého žalovaného nároku. Obchodné podmienky, na ktoré zmluva odkazuje, a ktoré sú k nej pripojené alebo sú zmluvným stranám známe, nemusia byť vždy samostatne podpisované účastníkmi zmluvného vzťahu, avšak v pochybnostiach musí ten, kto sa ich dovoľáva, preukázať, že boli k zmluve pripojené alebo že boli druhej strane známe (rozsudek Vrchného soudu v Praze ze dne 24.02.1998, sp. zn. 5Cmo 318/97 <<http://merit.slv.cz/5Cmo318/97>>, publikováno v soudních rozhledech 10/1998, str. 259). Ak tento výklad platí pre obchodnoprávne vzťahy, ktoré vo všeobecnosti vykazujú vyššiu mieru dispozitívnosti, tým skôr musia platiť aj pre spotrebiteľské vzťahy. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa zrejme uniknú (napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa v právnom vzťahu poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednania zakladajúce výraznú zmenu v povinnostiach spotrebiteľa pri vedení osobného účtu (napr. aj výrazne vyššie úročenie v prípadoch nepovoleného prečerpania, resp. nepovoleného debetného zostatku) zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej (listiny, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis). Predmetná úprava nepovoleného prečerpania na osobnom účte v zmysle VOP - Prima banka Slovensko, a.s. účinných od 13.01.2018 (resp. so skoršou účinnosťou) však neobsahovala údaj o úrokoch a poplatkoch, ktoré by boli individuálne dojednané so žalovaným a žalobca nepreukázal, že by žalovaný mal možnosť sa s nimi reálne oboznámiť. Tieto dojednania o úročení pri nepovolenom prečerpaní účtu boli výlučne obsahom všeobecných obchodných podmienok žalobcu (body 3.12, 8.8 VOP), a aj to nedostatočným spôsobom, t.j. neboli obsahom samotnej spotrebiteľskej zmluvy, hoci výrazne ovplyvňovali právne postavenie spotrebiteľa (predovšetkým vyššou mierou úročenia týchto prostriedkov). Podľa názoru súdu preto takáto úprava podstatnej náležitosti zmluvy, akou úrok z nepovoleného prečerpania účtu nepochybne je, v obchodných podmienkach, ktorých obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť a pripravil ich výlučne veriteľ, u spotrebiteľa nepochybne vyvolala výraznú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v jeho neprospech, v dôsledku čoho tu ide o nekalú prax v spotrebiteľskom vzťahu, a teda o neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 Občianskeho zákonníka, ktorá je neplatná a na ktorú nemožno prihliadať. Navyše z čl. 3.12 VOP zrozumiteľne nevyplýva, aká je výška sadzby úroku pri nepovolenom prečerpaní, resp. pre bežného spotrebiteľa zrozumiteľný spôsob jej výpočtu. V danom odseku VOP je iba upravená povinnosť túto platiť, pričom banka môže túto zvýšiť alebo znížiť. Aj z ods. 8.8 vyplýva len jej viazanosť na referenčnú úrokovú sadzbu, ktorá je stanovovaná bankou podľa jej vnútorných pravidiel pre riadenie úrokových sadzieb s účinkami od jej zverejnenia. Takto formulované ustanovenia sú aj neurčité podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (a tým aj neplatné), pretože nedávajú bežnému spotrebiteľovi zrozumiteľným spôsobom informáciu o tom, že v prípade, ak sa dostane do nepovoleného debetu, akým nepomerne vyšším úrokom mu bude táto suma úročená. Keďže žalobca na základe uvedených záverov nepreukázal platné dohodnutie úrokov so žalovaným ako spotrebiteľom vo výške 28 % z nepovoleného prečerpania priamo v spotrebiteľskej zmluve alebo nepochybným spôsobom, že tieto ďalšie dojednania boli platne dojednané aj v samostatných obchodných podmienkach, ku ktorým žalovaný ako spotrebiteľ skutočne pristúpil, bolo potrebné dospieť k záveru, že so žalovaným neboli platne dojednané úroky v prípade nepovoleného prečerpania účtu. Obchodné podmienky, ktoré často krát tvoria súčasť spotrebiteľských zmlúv, nemôžu slúžiť na to, aby do nich dodávateľ neprehľadne a zložitou formuláciou a malým písmom ukryl také dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že ujdú pozornosti spotrebiteľa. Na základe vykonaného dokazovania tiež nebolo preukázané, že by žalovaný bol s týmito všeobecnými obchodnými podmienkami riadne oboznámený a že by ich pri prevzatí podpísal (pozri k tomu napr. rozsudok KS NR sp. zn. 9Co/131/2017 z 29.03.2018 a rozsudky KS BA sp. zn. 6Co/88/2017 z 17. 5. 2017 a 5Co/271/2018 z 27.11.2018). Uvedené nevyplýva ani z obsahu predložených zmlúv, v ktorých sa len všeobecne konštatuje prevzatie VOP, resp. sadzobníka. Z dôvodu neplatného dojednania

o úrokoch pri nepovolenom prečerpaní preto nebolo možné žalobcovi priznať uplatnený nárok, ktorý si odvodzoval práve z tohto dojednania.

8. Súd pritom považoval predloženú žalobu spolu so žalobcom v konaní (aj na výzvu súdu) doloženými špecifikáciami pohľadávky a spresneniami, resp. doplneniami skutkového stavu (vrátane posledného takto doplneného podania žalobcu z 08.04.2018) z za úplnú z pohľadu opisu podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení (§ 150 ods. 1 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>), ako i náležitostí podania (§ 127, 129, 132 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>) /viď odsek 4 odôvodnenia/, a teda nebol tu daný dôvod na ďalšiu výzvu v zmysle § 129 ods. 1 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>, nakoľko by tým už súd neprímerane nahrádzal aktivitu žalobcu a porušil by základný princíp rovnosti sporových strán (nepožadoval by totiž náležitosti neúplného návrhu, ale ďalšie, resp. iné skutočnosti a dôkazy potrebné pre zabezpečenie procesného úspechu žalobcu). Súd pritom nepochybne vedel žalobcom uplatnené nároky posúdiť podľa tvrdení a dôkazov, ktoré žalobca na preukázanie uplatneného nároku uplatnil a predložil už spolu so žalobou, resp. neskôr v konaní.

9. Pokiaľ ide o riadny úrok vo výške 28 % ročne z dlžnej sumy od 07.07.2018 do zaplatenia, súd tento nárok žalobcovi nemohol priznať ani z dôvodu, že podľa názoru súdu z ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Veriteľovi teda patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, a to aj v prípade jeho predčasného zosplatenia, pričom následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998). Takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14). V podstate ide o to, že pri zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie poskytnutej istiny úveru vrátane úrokov vzniknutých (resp. kapitalizovaných) ku dňu zosplatenia úveru a má právo získať okamžite späť celú sumu poskytnutých (požičaných) peňazí, a teda na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na riadne úroky za poskytnutie (požičanie) peňažných prostriedkov aj po zosplatnení úveru. V opačnom prípade by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby ku zmene záväzku nedošlo, pričom spotrebiteľovi by už neboli garantované práva, ktoré mu v súvislosti s dohodnutým splácaním úveru vyplývali zo zmluvy pred vyvolanou zmenou. Ba čo viac veriteľ by mohol úroky inkasovať aj v oveľa väčšom rozsahu a v kratšej dobe, než na základe pôvodného splátkového kalendára, nakoľko by už nebol ohraničený postupnosťou splácania úrokov z istiny a ani dohodnutým celkovým rozsahom úrokov z úveru a dlžník by musel platiť riadne úroky z celej dlžnej istiny bez akéhokoľvek časového a objemového limitu až do úplného zaplatenia tejto istiny (žalobca totiž žiadané úroky nelimitoval ani pôvodne dohodnutou celkovou sumou úrokov vypočítanou podľa pôvodného splátkového kalendára, na ktoré úroky by mal žalobca nárok pri riadnom splácaní úveru počas doby trvania zmluvného vzťahu). Jednorazovým zosplatením úveru vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie (podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.), keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto zmluvná úprava pri spotrebiteľskom vzťahu pre obchádzanie zákona (a to najmä zákonných ustanovení uvedených v tomto a v predchádzajúcom bode odôvodnenia, a v toho dôsledku aj ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka) podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná, resp. taká zmluvná úprava je taktiež na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo takú zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014).

10. V nadväznosti na uvedené je ďalej možné konštatovať, že nakoľko tu ide o zmluvu spotrebiteľskú, platí vo vzťahu k nej pravidlo nemožnosti úpravy zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve odchylné od zákona v neprospech spotrebiteľa, teda v tomto prípade aj od § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., podľa ktorých bolo možné sankčný úrok z omeškania ako spotrebiteľa s uhradením debetného zostatku na účte dohodnúť pre celú dobu omeškania len v zákonom stanovenej výške. Tejto požiadavke však v žiadnom prípade nezodpovedá uplatnený úrok vo výške 28 %, ktorý podľa názoru súdu má v čase po zrušení účtu, a to bez ohľadu na jeho označenie vo výveske žalobcu, jednoznačne sankčný charakter, a teda jeho dohodnutie vo výške nad zákonom povolenú výšku úrokov z omeškania je potrebné tiež považovať za obchádzanie zákona podľa § 39 Občianskeho zákonníka, resp. za takú zmluvnú úpravu, ktorá je na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo takú zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka takisto robí absolútne neplatnou.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p., pričom dospel k záveru, že žalovaný by mal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže žalovaný bol v tejto sporovej veci úspešný na 100 % a neúspešný na 0 %, t.j. čistý úspech žalovaného predstavuje 100 %. Nakoľko však žalovanému preukázateľne žiadne trovy v konaní nevznikli, súd mu právo na ich náhradu podľa uvedených ustanovení nepriznal (výrok II).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).